

Compatibilitat estrafalàries

?

La corupció és la característica de la vida moderna. Pocs homes poden mantenir la família amb un sou ínic, i pocs comerciants "salvar-se" venent una sola cosa.

Però les professions que pot exercir un sol home i els gèneres que es poden vendre en una mateixa botiga, fins avui tenien una certa relació o parentiu. No arriben per exemple a comprar un cap de col a una nellotgeria, ni cercarien un mangà per a fer-los tallar un ull de poll. Deixant de banda incompatibilitats, com la que existeix entre un còmic i un "sevenc", entre un metge i un maquinista de tren i entre un capità de vaixili i un carter, l'home ha arribat a explotar

les seves diverses aptituds en un grau màxim. Jo, personalment, he tractat un compteable de balneari que al malí era tarter i anava a l'estació, a recollir els hostes malalts, i a la nit els divertia fent de pianista. No insistivem sobre això, car els nostres simpàtiques llegidors prou coneixien subjectes altresment notables en la diversitat de càrrecs.

Respecte a Gotiques, després d'"El Si-glo", sembla que ja no podem estranyar-nos de res, i, no obstant, en la realitat i sense sortir de Barcelona, hi ha quelcom més formidable. El contrast entre una casserola i una gorra de bambú, entre un quadro a l'oli i uns elàstics, mil d'altres que se'n poden trobar amaguant-se un sic i coment les de-

pendències de l'esmentat magatzem, no són res comparant-los amb el que m'ha suggerit aquestes ratlles.

Allà a les mitjanies del Paral·lel, en una esquifida porta oberta en una lluena de paret emblanquinada, he vist una bella reuglera de tallades de síndria. No m'agrada la síndria, però jo comprendo que, per a qualsevol a qui agrada, allò constitueix una temptació irresistible. Donostades en un clau mostren la polpa rosada i esponjosa amb un atraient aspecte de gelat de manduixa, la frescor del qual us farà venir saliveres. Damunt la llata dels claus es decantaven gracialment com un quart de lluna en l'horitzó, i tal com la lluna grillejaven contra la tene-

bra de la cofirua. Sols uns ulls inse-
sibles a l'ençís del color havien po-
gut passar de llarg.

En la petita teuda, sota el soport
de les tallades, hi havia més síndries
per encetar, i a dalt, en el viar de
la porta, un rètol.

]) què vos sembla que pot dir un
rètol de mig pam d'ample amb lle-
tres negres sobre un fons groc, posat
en una parada de tallades de síu-
dria?

No us treuquen el cap. El rètol
deia exactament: "Se arreglan pa-
ragues".
